

Fölkel, berakja a mosást. A reggel még csípi a szemét. Ezek nem ruhák. Ezek egy sárga volkswagen golf alkatrészei, amit még a nagyapjától örökölt.

Mostanában egyre többször kerülgeti nyelve a szót. Magányos. Olyan a lakása, mint egy elhagyott gyárépület ötödik emelete. Sörösüvegek, a szőnyegen elnyomott csikkek és széthagyott levelek. Minden ott romlott el, amikor eladta az autót.

Oláh Péter 67

centrifuga

Igaz, már nem egy hátsóülésen alszik, mégis dohos a levegő. Kaparja a torkát. Fülét sérti a csend.

Ma ötvenéves. Nem tart nagy összejövetelt. Kinőtte ezt a bőrkabátot. Ma nem megy dolgozni. Itthon ül. Elindítja kedvenc zenéjét. Nyugodtan veszi a levegőt, nem kapkod. Semmi különös. Nem nagy dolog, az életben egyszer előfordul. Nincs vége a világnak. Nem történhet semmi baj. Csengetnek. Csipi áll az ajtó előtt. Türelmetlenkedik. Meghallja a kutyaugatást, ajtót nyit.

Csipi belép, a fogastra akasztja kutyabőrét. Megszokta. Felesleges vitatkozni vele, úgysem tudja meggyőzni. Szerinte erre a színjátékra nincs szükség. Csipi viszont hajthatatlan, ő nem fog az emberek értetlenkedésével, iszonyával együtt élni. Nem akarja kifesteni magát, nem fog nemet változtatni. Inkább higgyék azt, hogy kutya, abból még nem volt baj.

A centrifuga egyre jobban forog. Fel kell állnia, hogy becsukja a mosókonyha ajtaját. Becsapja. Nem is sejti, hogy a mosógépek érzékenyek, jobban, mint az emberek. Nekik nem lehet azt mondani, hogy kuss. Ebben a formában nem. A mosókonyhából érkező fűjtatást nem hallják. Az átkokat sem.

Csipi úgy gondolja, hogy az autóknak, buszoknak, villamosoknak, hévnek, repülőknek, hajóknak is van magánélete. Nekik is van családjuk. Ez persze nem az ő fejéből pattant ki. Sajnos nem született zseninek. Egy tudományos cikkben olvasta. Éjjel leveszik a fémbőrt, és előbújik belőlük az állat. Nem kell azt hinni, ecseteli Csipi, hogy átlagosak. Nem. Ugyanolyan méretűek, mint nappal. Hát, nem félelmetes? Éjjel nem merne a városban mozogni. Ezért sem szokott bulizni. Fél. Mert hát mi lenne, ha találkozna az egyikkel? Biztos letépné a fejét. Előtte azt mondaná az állat, hogy miért nem alszol, mit képzelsz. Igazat adna neki, közben meg be lenne tojva.

A szemük gumicukor. Nem vakok, csak nem csiszolódtak ki. Nem lett üveggolyó. Különben nem is bírnák figyelni az utat a tejüveg miatt, amin keresztül látnak. Az egyetlen gyenge pontjuk. A gumicukorban rejtőzik az erejük. Csipi utálja az embereket. Szerinte megérdemelnék, hogy pár villamossal, autóval, busszal kevesebb legyen.

Ült, és hallgatott. Csipi, ha elkezd, nem tudja abbahagyni. Mindenfélét zagyvál, rosszabb a csendnél is. Ő az elején még figyel, a végére a karját nézi. A szőr feláll, vagy lefekszik. Később elkalandozik, a könyökére téved a szeme. Megkívánja. Sokszor a szájára tapasztja az ajkát. Jelen van.

68 Nem foglalkozik azzal, hogy elmúlt ötven, hogy szűkülnek az erek, a kilátások. Nem kattog azon, hogy lejár a mosógép.

Dudálás hallatszik a mosókonyha felől. A hang akár egy épület bontásáról is jöhetett volna. Észbe kap, nem hagyhatja a ruhákat bebüdösödni. Ki kell teregetni. Csipi azt kérdezi, hogy neked dudáló hangot ad a mosógép, mikor kész? Alig vannak rajta gombok, áruld már el, hogyan. Kinyitja az ajtót. Előtte az autó, amit fiatalon eladott. Ugyanabban az állapotában. Körülötte repedés, lehullt vakolat. Látszódik, hogy alig bírja tartani magát, féltő, hogy összeesik a fal. Az autó fényesen csillog, mintha kacsintana.

Álltak szótlanul, és nézték. Nem tudott mit kezdeni azzal, hogy a benne lévő állatnak gumicukor-szeme van. Ízlelgette, de nem tudta elképzelni. Még az sem jutott eszébe, hogy mi lett a ruháival. Csipi tanakodott. Vajon, hogy fogják levinni a lakásból. Lifttel vagy lépcsőn?

